

IT-98-29/1-PT
D-16-1/1272 ker
22 DECEMBER 2006

16/1272 ker
PK

**MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU**

PREDMET BR. IT-98-29/1-PT

**TUŽILAC
MEĐUNARODNOG SUDA**

PROTIV

DRAGOMIRA MILOŠEVIĆA

IZMIJENJENA OPTUŽNICA

Tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (dalje u tekstu: Međunarodni sud), u skladu s ovlaštenjem iz člana 18 Statuta Međunarodnog suda, optužuje

DRAGOMIRA MILOŠEVIĆA

za **ZLOČINE PROTIV ČOVJEČNOSTI i KRŠENJA ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, kako slijedi:

OPTUŽENI

1. **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ**, sin Milorada, rođen je 4. februara 1942. u selu Murgaš, opština Ub, Srbija. Prije oružanog sukoba bio je oficir JNA, a služio je kao načelnik štaba puka i načelnik štaba brigade u 49. motorizovanoj brigadi u Lukavici, koja je bila dio 4. korpusa 2. vojne oblasti JNA sa sjedištem u Sarajevu. Godine 1990. **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** je postao komandant 216. brdske brigade JNA. Kada je u maju 1992. godine 216. brdska brigada preimenovana u 1. romanijsku pješadijsku brigadu Vojske Republike Srpske (VRS), **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ**, koji je tada bio u činu pukovnika, ostao je njen komandant negdje do početka 1993. godine. Od februara do otprilike aprila 1993. bio je štapski oficir u Drinskom korpusu VRS-a.

2. Od 6. jula 1993. ili približno od tog datuma **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** bio je načelnik Štaba Sarajevsko-romanijskog korpusa (SRK) čiji je komandant bio general Stanislav GALIĆ. Dana 10. augusta 1994. ili približno od tog datuma, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** je naslijedio generala GALIĆA na položaju komandanta SRK-a, na kojem je ostao približno do 21. novembra 1995. Najkasnije sredinom aprila 1994. unaprijeđen je u čin general-majora.
3. Od 10. augusta 1994. ili približno od tog datuma do novembra 1995. ili približno do tada, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ**, kao komandant SRK-a, imao je *de jure* i *de facto* kontrolu nad svim jedinicama SRK-a, i *de facto* kontrolu nad svim pridruženim jedinicama koje su djelovale u zoni odgovornosti SRK-a. Kada je **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** naslijedio generala GALIĆA kao komandant Korpusa, on je preuzeo položaj nadređenosti nad oko 18.000 pripadnika vojnog osoblja VRS-a, uključujući, između ostalog, sljedećih sedam brigada: (i) 1. sarajevsku motorizovanu brigadu, (ii) 2. sarajevsku laku pješadijsku brigadu, (iii) 1. romanijsku pješadijsku brigadu, (iv) 3. sarajevsku pješadijsku brigadu, (v) Ilidžansku pješadijsku brigadu, (vi) Ilijašku pješadijsku brigadu, i (vii) Igmansku pješadijsku brigadu.
4. Kao komandant Sarajevsko-romanijskog korpusa, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** je svoje starješinstvo i efektivnu kontrolu nad snagama koje su sačinjavale Sarajevsko-romanijski korpus i bile mu pripojene i/ili snagama pridruženim VRS-u vršio i pokazivao, između ostalog, izdavanjem zapovijesti; planiranjem i provođenjem vojnih dejstava; potpisivanjem dnevnih borbenih zapovijesti; pokretanjem disciplinskih postupaka; primanjem dnevnih izvještaja od podređenih jedinica; pregovaranjem, potpisivanjem i provođenjem dogovora o prestanku snajperskog djelovanja i lokalnih sporazuma o prekidu vatre; učestvovanjem u pregovorima koji su se odnosili na teško naoružanje i kontroliranjem pristupa UNPROFOR-a i ostalog osoblja UN-a na područje oko Sarajeva.
5. Dok je on bio komandant SRK-a, snage u sastavu SRK-a i pridružene snage i/ili snage povezane s VRS-om pod efektivnim nadzorom **DRAGOMIRA MILOŠEVIĆA** provodile su kampanju snajperskog djelovanja i granatiranja civilnog stanovništva Sarajeva.

OSNOVNE ČINJENICE

6. Sarajevo je glavni grad Bosne i Hercegovine i proteže se u smjeru istok-zapad duž doline rijeke Miljacke u srednjoj Bosni. Grad je okružen strmim padinama obližnjih visokih planina. Na istoku je gusto naseljen gradski centar koji čini stambeno i trgovačko jezgro starog grada koji se proteže uz susjedna brda. Na otvorenijem prostoru prema zapadu su nove opštine sa razvijenom poslovnom djelatnošću i brojnim stambenim zgradama. Istorija grada seže skoro dvije hiljade godina unazad. Do 1992. godine Sarajevo je bilo prosperitetna višenacionalna zajednica, kao i kulturni i privredni centar u bivšoj Jugoslaviji. Prema popisu iz 1991. godine, u gradu i neposrednoj okolini bilo je 525.980 stanovnika, čiji je nacionalni sastav bio sljedeći: 49,3% Muslimana, 29,9% Srba, 6,6% Hrvata, 10,7% onih koji su se izjašnjavali kao Jugoslaveni i 3,5% ostalih. U Sarajevu je živjelo 11% stanovništva Bosne i Hercegovine.
7. U Sarajevu su oružana neprijateljstva izbila ubrzo nakon što je 7. aprila 1992. Bosna i Hercegovina međunarodno priznata kao nezavisna država. Čak i prije tog datuma, oružane snage koje su podržavale Srpsku demokratsku stranku (SDS) i dijelovi JNA, uključujući jedinice 4. korpusa 2. vojne oblasti, zauzeli su strateške položaje u Sarajevu i okolini. Grad je nakon toga blokiran i izložen neprekidnim artiljerijskim i snajperskim napadima. Artiljerijski i snajperski napadi vršeni su uglavnom sa položaja na brdima iznad Sarajeva, odakle su napadači imali jasan, detaljan i dominantan pregled nad gradom i civilnim stanovništvom u njemu.
8. Dana 20. maja 1992. ili približno tog datuma, nakon djelomičnog povlačenja JNA iz Bosne, 2. vojna oblast praktično se transformirala u dio novoformirane Vojske Republike Srpske (VRS). U sklopu te transformacije 4. korpus 2. vojne oblasti postao je Sarajevsko-romanijski korpus sa štabom u kasarni Lukavica u neposrednoj blizini Sarajeva, jugozapadno od grada.
9. Sarajevsko-romanijski korpus bio je važan dio Vojske Republike Srpske, kojom su komandovali Ratko MLADIĆ, komandant Glavnog štaba, i Radovan KARADŽIĆ, koji je najprije bio predsjednik Predsjedništva Srpske Republike Bosne i

Hercegovine, a kasnije predsjednik "Republike Srpske" i vrhovni komandant njenih oružanih snaga.

10. General Stanislav Galić preuzeo je komandu nad SRK-om 10. septembra 1992. ili oko tog datuma. Na tom položaju ga je 10. augusta 1994. ili oko tog datuma naslijedio **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ**.
11. Do 10. septembra 1992. SRK je uspostavio kontrolu nad cijelom teritorijom koju su držali bosanski Srbi oko Sarajeva, uključujući uspostavljene linije sukoba i artiljerijske položaje.
12. Tokom četrdeset četiri mjeseca Sarajevsko-romanijski korpus provodio je kampanju granatiranja i snajperskog djelovanja, u kojoj je ubijeno i ranjeno na hiljade civila oba pola i svih starosnih dobi, uključujući djecu i starce. Ova strategija provođena je u cilju ubijanja, ranjavanja i terorisanja civilnog stanovništva Sarajeva
13. Kada je 10. augusta 1994. ili oko tog datuma preuzeo komandu nad SRK-om, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** je naslijedio rukovođenje tom kampanjom od generala **GALIĆA**. Tokom narednih petnaestak mjeseci on je nastavio da provodi tu kampanju napada usmjerenu protiv civilnog stanovništva Sarajeva.
14. Napadi na sarajevske civile bili su smišljeni, odnosno neselektivni ili prekomjerni jer su bili nesrazmjerni u odnosu na očekivanu konkretnu i direktnu vojnu korist. Ti napadi su planirani sa ciljem da stanovništvo drže u neprekidnom strahu.
15. Sve vrijeme trajanja kampanje SRK je koristio razne vrste naoružanja, uključujući, između ostalog, artiljeriju, minobacače, tenkove, protivavionske topove, "modifikovane avionske bombe" i pješadijsko naoružanje, uključujući mitraljeze.
16. Sarajevsko-romanijski korpus usmjeravao je granatiranje i snajpersko djelovanje na civile koji su obrađivali povrtnjake, čekali u redu za hljeb, išli po vodu, prisustvovali sahranama, kupovali na pijacama, vozili se tramvajima, sakupljali drva, ili

jednostavno šetali sa djecom ili prijateljima. Ljudi su ranjavani i ubijani čak i u vlastitim domovima mecima koji bi ušli kroz prozore.

17. Od početka aprila 1995, Sarajevsko-romanijski korpus počeo je protiv Sarajeva koristiti oružje koje dotada nije bila korišćena na sarajevskom ratištu. Bombama koje su napravljene da bi se izbacivale iz aviona dodavan je specijalno adaptirani raketni pogonski mehanizam, ali bez sistema za navođenje, te su ispaljivane na Sarajevo ("modifikovane avionske bombe"). Ove bombe koristio je isključivo SRK, a ispaljivane su sa teritorije koju je držao SRK/VRS. Modifikovane avionske bombe su ubile ili ranile brojne civile, a nekim preživjelim ostale su trajne posljedice, ožiljci ili invalidnost. Modifikovane avionske bombe su takođe nanijele veliku štetu na objektima u širokom radijusu od mjesta udara. Ovim oružjem proširena je kampanja terorisanja civilnog stanovništva.
18. Zbog granatiranja i snajperskog djelovanja protiv civila život svih stanovnika Sarajeva postao je svakodnevna borba za opstanak. Bez plina, struje ili tekuće vode ljudi su morali izlaziti da nađu osnovne životne potrepštine često rizikujući život. Pored pogibija i ranjavanja ljudi prouzrokovanog granatiranjem i snajperskim djelovanjem, neprekidni strah od smrti i osakaćivanja doveo je kod stanovnika Sarajeva do velikih trauma i psihičkih oštećenja.

KRIVIČNA ODGOVORNOST

19. Na osnovu člana 7(1) Statuta Međunarodnog suda, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** snosi individualnu krivičnu odgovornost za planiranje i naređivanje krivičnih djela za koja se tereti u ovoj Optužnici. **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** je provodio i/ili ostvarivao kampanju snajperskog djelovanja i granatiranja civila, čiji je glavni cilj bio širenje straha među civilnim stanovništvom Sarajeva. Od maja 1992., kada je bio komandant 1. romanijske pješadijske brigade SRK-a i od jula 1993., kada je bio načelnik štaba SRK-a, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** je znao za kampanju protiv civilnog stanovništva. Od 10. augusta 1994. ili približno tog datuma, kada je postao komandant korpusa, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** je naslijedio ovu kampanju i nastavio da je ostvaruje i provodi putem direktnih zapovijesti, uključujući

zapovijesti za lansiranje i ispaljivanje avionskih bombi, te zapovijesti koje je primao i prosljeđivao nižim nivoima u komandnom lancu Sarajevsko-romanijskog korpusa. On je direktno namjeravao ili je barem bio svjestan velike vjerovatnoće da će provođenje njegovih planova i zapovijesti uključivati ili imati za posljedicu krivična djela za koja se tereti u ovoj Optužnici.

20. Pored toga ili alternativno, na osnovu člana 7(1) Statuta Međunarodnog suda, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** snosi individualnu krivičnu odgovornost za pomaganje i podržavanje planiranja, pripremanja i/ili izvršenja krivičnih djela za koja se tereti u ovoj Optužnici. Činjenja ili nečinjenja zbog kojih on snosi krivičnu odgovornost za pomaganje i podržavanje uključuju vršenje svih komandnih funkcija i sva djela i ponašanje koji se navode u paragrafima 19 i 21 ove Izmijenjene optužnice, uključujući propust da tokom petnaestomjesečnog perioda tokom kojeg je bio komandant Sarajevskog korpusa spriječi izvršenje krivičnih djela ili kazni njihove počiniocce, čime je podsticao njihovo daljnje vršenje. **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** je prilikom ovih činjenja ili nečinjenja bio svjestan da time pomaže izvršenje krivičnih djela za koja se tereti u ovoj Optužnici, ili svjestan vjerovatnoće da će jedno ili više krivičnih djela vjerovatno biti izvršeno i da će svojim činjenjem ili nečinjenjem pomoći izvršenje jednog ili više krivičnih djela.
21. Na osnovu člana 7(3) Statuta Međunarodnog suda, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** je takođe individualno krivično odgovoran za krivična djela u ovoj Optužnici koja su izvršili njegovi podređeni, za koja je znao ili imao razloga da zna, a nije preduzeo razumne i nužne mjere da ih spriječi ili kazni. Kao komandant Sarajevsko-romanijskog korpusa **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** je bio nadređen potčinjenima nad kojima je imao efektivnu kontrolu (odnosno, stvarnu mogućnost sprečavanja ili kažnjavanja) i koji su učestvovali u izvršenju krivičnih djela za koja se on tereti u ovoj Optužnici. On je znao i/ili imao razloga da zna da se njegovi potčinjeni spremaju da izvrše takva djela, ili su ih već izvršili, pri čemu je do tih saznanja dolazio na više načina, što uključuje: a) pismene ili usmene proteste predstavnika UN-a i, posredstvom UN-a, predstavnika Armije Republike Bosne i Hercegovine (ABiH); b) medijske izvještaje o zločinima i sumnjama o zločinima; c) vršenje komandnih funkcija u odnosu na potčinjene, uključujući prijem izvještaja i

informacija o svojim potčinjenima i njihovim aktivnostima. **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** nije preduzeo nužne i razumne mjere da spriječi navedena krivična djela ili da kazni njihove počinioce.

OPTUŽBE:

TAČKA 1

(KRIVIČNO DJELO TERORISANJA)

22. Od 10. augusta 1994. ili približno od tog datuma, do 21. novembra 1995. ili približno do tog datuma, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ**, kao komandant snaga bosanskih Srba koje su sačinjavale Sarajevsko-romanijski korpus ili mu bile pripojene, sprovodio je dugotrajnu kampanju granatiranja i snajperskog djelovanja na civilna područja i civilno stanovništvo Sarajeva, čiji je glavni cilj bilo širenje straha među civilnim stanovništvom. Ovi napadi su za posljedicu imali smrt ili teško ranjavanje civila.

Zbog svog činjenja i nečinjenja **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** odgovoran je za sljedeće:

TAČKA 1: TERORISANJE, KRŠENJE ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA, kažnjivo na osnovu člana 51 Dopunskog protokola I i člana 13 Dopunskog protokola II Ženevskih konvencija iz 1949. i članova 3, 7(1) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 2 - 4

(SNAJPERSKO DJELOVANJE)

23. Od 10. augusta 1994. ili približno od tog datuma do 21. novembra 1995. ili približno do tog datuma, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ**, kao komandant snaga bosanskih Srba koje su sačinjavale Sarajevsko-romanijski korpus ili mu bile pripojene i/ili snaga povezanih sa VRS-om, provodio je koordiniranu i dugotrajnu kampanju snajperskih napada na civilno stanovništvo Sarajeva, u kojoj je ubijen i ranjen velik broj civila svih starosnih dobi i obaju polova. Takvi napadi po svojoj prirodi uključivali su

namjerno gađanje civila vatrenim oružjem za direktno djelovanje. U konkretne slučajeve takvih napada, kao ilustrativni navodi, spadaju slučajevi navedeni u Prvom prilogu ove Optužnice.

Svojim djelima i propustima **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** odgovoran je za sljedeće:

TAČKA 2: Ubistvo, ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI, kažnjiv na osnovu članova 5(a), 7(1) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 3: Nehumana djela, ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI, kažnjiv na osnovu članova 5(i), 7(1) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 4: Protivpravni napadi na civile, KRŠENJE ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA, kažnjivo na osnovu člana 51 Dopunskog protokola I i člana 13 Dopunskog protokola II Ženevskih konvencija iz 1949. i članova 3, 7(1) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKE 5 - 7 (GRANATIRANJE)

24. Od 10. avgusta 1994., ili približno od tog datuma, do 21. novembra 1995., ili približno do tog datuma, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ**, kao komandant snaga bosanskih Srba koje su sačinjavale Sarajevsko-romanijski korpus ili mu bile pripojene i/ili snaga povezanih sa VRS-om, provodio je kampanju granatiranja civilnih područja i civilnog stanovništva Sarajeva iz artiljerijskog i minobacačkog oružja i modifikovanim avionskim bombama. Napadi granatama na sarajevske civile bili su smišljeni i neselektivni i/ili prekomjerni jer su bili nesrazmjerni u odnosu na očekivanu konkretnu i direktnu vojnu korist. Štaviše, kako je navedeno u paragrafu 17, s obzirom na prirodenu karakteristiku modifikovanih avionskih bombi da ne mogu biti precizno usmjerene na određene ciljeve, njihova upotreba mogla je biti sračunata samo na to da prouzrokuje žrtve među civilima.

25. Usljed ove kampanje granatiranja ubijeno je i ranjeno više od hiljadu civila. U konkretne slučajeve takvih napada, kao ilustrativni navodi, spadaju slučajevi navedeni u Drugom prilogu ove Optužnice.

Zbog svog činjenja i nečinjenja, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** odgovoran je za sljedeće:

TAČKA 5: Ubistvo, ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI, kažnjiv na osnovu članova 5(a), 7(1) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 6: Nehumana djela, ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI, kažnjiv na osnovu članova 5(i), 7(1) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

TAČKA 7: Protivpravni napadi na civile, KRŠENJE ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA, kažnjivo na osnovu člana 51 Dopunskog protokola I i člana 13 Dopunskog protokola II Ženevskih konvencija iz 1949. i članova 3, 7(1) i 7(3) Statuta Međunarodnog suda.

OPŠTI NAVODI

26. Za sve vrijeme bitno za ovu optužnicu u Bosni i Hercegovini i na teritoriji bivše Jugoslavije postojao je oružani sukob.
27. U svakoj tački optužnice kojom se optuženi tereti za zločine protiv čovječnosti, što je zločin prema članu 5 Statuta Međunarodnog suda, navodna činjenja i nečinjenja bila su dio rasprostranjenog, sistematskog ili masovnog napada usmjerenog protiv civilnog stanovništva.
28. U svakoj tački optužnice kojom se optuženi tereti za kršenje zakona ili običaja ratovanja, krivično djelo sankcionisano članom 3 Statuta Međunarodnog suda, ta činjenja i nečinjenja bila su u vezi sa neprijateljstvima i usmjerena protiv civila koji nisu aktivno učestvovali u neprijateljstvima. Član 51 Dodatnog protokola I Ženevskih konvencija, koji zabranjuje protivpravne napade na civile, uključujući zabranu terorisanja,

važio je za sve strane u ovom oružanom sukobu na osnovu Specijalnog sporazuma pod pokroviteljstvom Međunarodnog komiteta Crvenog krsta ("MKCK"), koji su strane potpisale 22. maja 1992. Alternativno, član 13 Dodatnog protokola II Ženevskih konvencija, koji zabranjuje protivpravne napade na civile, uključujući zabranu terorisanja, bio je na snazi za pomenute strane. Nadalje, alternativno, zabrana protivpravnih napada na civile, uključujući zabranu terorisanja, važila je za strane na osnovu međunarodnog običajnog prava.

29. Navodi svih tačaka optužnice odnose se na kampanju snajperskog djelovanja i granatiranja civilnog stanovništva u cijelosti, no razmjere te kampanje su bile tako velike da Prilozi pojedinačnim grupama tačaka u ovoj optužnici navode samo mali reprezentativan broj pojedinačnih incidenata u cilju konkretnosti iznošenja optužbi.
30. Tokom predmetnog vremena, **DRAGOMIR MILOŠEVIĆ** bio je dužan da se pridržava zakona i običaja koji regulišu vođenje rata

Dana 18. decembra 2006.

U Haagu,

Nizozemska

Potpisano:
/potpis i pečat na originalu/
Carla Del Ponte,
tužilac

PREDMET BR. IT-98-29/1-PT

**TUŽILAC
MEĐUNARODNOG SUDA
PROTIV
DRAGOMIRA MILOŠEVIĆA**

PRVI PRILOG IZMIJENJENOJ OPTUŽNICI

TAČKA 1 - TERORISANJE i TAČKE 2 do 4 - SNAJPERSKO DJELOVANJE:

8. oktobra 1994: Alma ČUTUNA, stara 43 godine, ranjena je u gornji dio desne noge dok se vozila tramvajem ulicom Zmaja od Bosne u Sarajevu.
24. oktobra 1994: Adnan KASAPOVIĆ, dječak od 16 godina, pogođen je u prsa iz vatrenog oružja i ubijen dok je išao uličicom koja izlazi na ulicu Đorđa Andrejevića Kuna.
8. novembra 1994: Fata GUTA, stara 59 godina, ranjena je iz vatrenog oružja u ruku dok je išla sa kanisterima po vodu na izvor Mošćanica u Gazin Hanu, istočno od Sarajeva.
9. novembra 1994: Sanja SMJEČANIN, stara 28 godina, ranjena je iz vatrenog oružja dok se ulicom Zmaja od Bosne vozila u autu s mužem i zaovom.
18. novembra 1994: Na Dženanu SOKOLOVIĆ, staru 31 godinu, i njenog sina Nermina DIVOVIĆA, starog 7 godina, pucano je iz vatrenog oružja dok su hodali ulicom Zmaja od Bosne. Gospođu SOKOLOVIĆ je metak ranio u trbuh, prošao kroz nju i usmrtio njenog sina pogodivši ga u glavu. Oni su bili na putu kući iz Hrasnog gdje su otišli dan ranije da sakupe drva.
21. novembra 1994: Hajrudin HAMIDIĆ, star 52 godine, ranjen je iz vatrenog oružja u ruku i lice kada je pucano na tramvaj koji je on vozio u smjeru zapada ulicom Zmaja od Bosne.
22. novembra 1994: Sanela DEDOVIĆ, djevojčica od 12 godina, ranjena je iz vatrenog oružja u lijevi gležanj dok je išla u školu. Do incidenta je došlo na raskršću ulica Sedrenik i Redžepa Gorušanića na sjeveroistočnom rubu Sarajeva.

Prijevod

23. novembra 1994: Hafiza KARAČIĆ, stara 31 godinu, i Sabina ŠABANIĆ, stara 26 godina, su ranjene u desno rame kada je pucano na tramvaj u kojem su se one nalazile i koji se kretao ulicom Zmaja od Bosne između Tehničke škole i kasarne Maršal Tito.
8. decembra 1994: Lejla BAJRAMOVIĆ, stara 24 godine, sjedila je u stanu prijatelja u ulici Franca Lehara, blizu centra Sarajeva, kada je poginula od metka koji ju je pogodio u glavu. Metak je ušao kroz prozor stana.
10. decembra 1994: Derviša SELMANOVIĆ, stara 49 godina, ranjena je iz vatrenog oružja u desno koljeno dok je sakupljala drva za ogrev u dvorištu iza kuće u ulici Sedrenik, u sjeveroistočnom dijelu Sarajeva.
11. decembra 1994: Malkan PLEHO, star 62 godine, ranjen je iz vatrenog oružja u desnu potkoljenicu dok se penjao stepenicama u svoju kuću u Sedreniku u sjeveroistočnom dijelu Sarajeva.
13. decembra 1994: Halid DEMIROVIĆ, star 62 godine, ranjen je u desnu petu dok je sakupljao drva za ogrev na Pašinom brdu na sjeveroistočnom rubu Sarajeva.
27. februara 1995: Senad KESMER, star 31 godinu, Alma ČEHAGIĆ, stara 19 godina, Alija HOLJAN, star 55 godina i drugi, ranjeni su iz vatrenog oružja dok su se vozili tramvajem prema zapadu ulicom Zmaj od Bosne. Tramvaj se u to vrijeme nalazio u blizini Titove kasarne.
3. marta 1995: Azem AGOVIĆ, star 46 godina, i Alen GIČEVIĆ, star 33 godine, ranjeni su iz vatrenog oružja dok su se tramvajem vozili ulicom Zmaja od Bosne prema istoku. Tramvaj se u to vrijeme nalazio u blizini Holiday Inna.
6. marta 1995: Tarik ŽUNIĆ, star 14 godina, ranjen je u ruku iz vatrenog oružja dok je išao iz škole kući ulicom Sedrenik u sjeveroistočnom dijelu Sarajeva. Kada je pogođen, upravo je bio izašao iza zaštitne ograde, oko 100 metara od kuće.
6. marta 1995: Vahid BALTA, star 52 godine, išao je sa suprugom ulicom Sedrenik, u sjeveroistočnom dijelu Sarajeva kada je iz vatrenog oružja pogođen u lijevi gležanj.
18. marta 1995: Elvir BRKIĆ, star 20 godina, prelazio je raskršće ulica Nikole Demonje i Bulevar AVNOJ-a u naselju Dobrinja kada je pogođen u lijevu stranu i ubijen.
3. maja 1995: Šemsa COVRK, stara 27 godina, ranjena je iz vatrenog oružja u trbuh dok je išla ulicom Josipa Kraša u Novom gradu. U to vrijeme držala je za ruku svog malog sina.

Prijevod

13. maja 1995: Mile VASILJEVIĆ, star 56 godina, ubijen je iz vatrenog oružja u Dinarskoj ulici na Hrasnom Brdu.

25. maja 1995: Durgut ČOBIĆ, star 80 godina, ranjen je iz vatrenog oružja u rame dok je otvarao balkon u svom stanu u ulici Kunovska 4/I na Dobrinji.

18. decembar 2006.

Carla Del Ponte
tužilac

PREDMET BR. IT-98-29/1-PT

TUŽILAC MEĐUNARODNOG SUDA

PROTIV

DRAGOMIRA MILOŠEVIĆA

DRUGI PRILOG IZMIJENJENOJ OPTUŽNICI

TAČKA 1 - TERORISANJE i TAČKE 5 do 7 - GRANATIRANJE

30. oktobra 1994: Minobacačka granata od 120 mm pala je među civile okupljene na autobuskoj stanici na Igmanskoj cesti. Ubijena je jedna osoba, a ranjeno petnaest. Pucano je sa Vojkovića, teritorije VRS.
8. novembra 1994: Tri minobacačke granate pogodile su civilno naselje u Livanjskoj ulici. Ubijene su dvije osobe, a ranjeno šest. Pucano je iz smjera Poljine, sa teritorije VRS.
17. novembra 1994: Jedna minobacačka granata od 120 mm pogodila je kuću broj 18 u Partizanskoj ulici u Hrasnom. Ubijeno je dvoje djece od osam i dvije godine, a povrijeđene su tri odrasle osobe.
12. decembra 1994: Minobacačka granata od 82 mm pala je u blizini civilnog naselja, te ubila jednog starijeg čovjeka, a ranila njegovu suprugu, takođe stariju osobu. Pucano je sa teritorije VRS.
22. decembra 1994: Dvije granate od 76 mm ispaljene jedna za drugom udarile su na buvlju pijacu u starom trgovačkom dijelu Bašćaršije, u Starom gradu. Ubijene su dvije osobe, a ranjeno sedam. Pucano je sa Trebevića, sa položaja VRS.
7. aprila 1995: Modificirana avionska bomba koja je udarila u stambeno područje Hrasnica u podnožju Igmana, uništila je jedan stan, teško oštetila jedanaest drugih stanova, te uzrokovala žrtve među civilima, jedan mrtav i tri ranjena. Pucano je sa Ilidže, teritorije VRS.
12. aprila 1995: Minobacačka granata od 60 mm pogodila je betonirani prostor oko sarajevske željezničke stanice. Ranjeno je sedam osoba. Pucano je sa Zlatišta, teritorije VRS.
24. maja 1995: Raketni projektil je pao i eksplodirao na asfaltu ulice Safeta Zajke, ubivši dvije, a ranivši pet osoba. Projektil je došao sa jugoistoka, iz smjera Lukavice.

Prijevod

24. maja 1995: Modificirana avionska bomba pala je na Majdansku ulicu bb. Ubijena su dva civila, a ranjeno šest. Utvrđeno je da je pucano sa jugoistoka, sa teritorije VRS u Pavlovcu.
26. maja 1995: Modificirana avionska bomba pogodila je zgradu u blizini stambenog bloka u ulici Safeta Hadžića i uništila gornja tri sprata stambene zgrade. Nakon ove eksplozije uslijedilo je nekoliko artiljerijskih granata koje su pale na isto područje. Niz zgrada je teško oštećen. Dvije osobe su teško ranjene, a petnaest je lakše ranjeno. Utvrđeno je da je pucano sa teritorije VRS u pravcu zapad-jugozapad.
16. juna 1995: Oko 10:00 sati sa sjeverozapada je ispaljena modificirana avionska bomba. Bomba je pala na Univerzitetski medicinski centar i onkološku kliniku u Dositejevoj ulici 4a, eksplodirala i napravila veliku štetu. Tri osobe su lakše ranjene i nakon ukazane ljekarske pomoći puštene kući.
16. juna 1995: Oko 15:20 sati, modificirana avionska bomba, najvjerovatnije ispaljena sa Lukavice, eksplodirala je kod broja 10 na Trgu međunarodnog prijateljstva i lakše ranila sedam osoba, te znatno oštetila susjedne zgrade.
16. juna 1995: Oko 17:10 sati, modificirana avionska bomba ispaljena je sa sjeverozapada. Eksplodirala je blizu kotlovnice u ulici Čobanija 7. Ranjene su tri osobe.
18. juna 1995: Minobacačka granata od 120 mm pogodila je red od oko 50-70 civila koji su čekali na vodu u ulici Marka Oreškovića na Dobrinji. Ubijeno je sedam, a ranjeno dvanaest osoba. Pucano je iz Nedžarića, sa teritorije VRS.
28. juna 1995: Oko 09:20 sati, modificirana avionska bomba pogodila je zgradu televizije u Sarajevu. Ubijena je jedna osoba, a 28 je ranjeno. Pucano je sa Ilidže, teritorije VRS.
28. juna 1995: Oko 10:20 sati, modificirana avionska bomba iz smjera zapada, pala je na krov apoteke u ulici Safeta Hadžića broj 44. Nije bilo žrtava.
29. juna 1995: Na Bulevar Meše Selimovića ispaljen je raketni projektil vjerovatno iz smjera Rajlovca. Nije bilo žrtava.
1. jula 1995: Oko 13:30 sati projektil visoke razorne moći pao je odmah ispred kuće broj 5 u ulici Radenka Abazovića. Ispaljen je iz zapadnog dijela grada (Ilidža - Rajlovac). Nije bilo žrtava.
1. jula 1995: Oko 21:30 sati, raketni projektil sa glavom velike razorne moći eksplodirao je u ulici Bunički potok. Ranjeno je trinaest osoba. Projektil je došao iz smjera Ilidže.

Prijevod

19. jula 1995: Minobacačka granata od 120 mm udarila je blizu zgrada u Vrbanjuši 95 (stambeno naselje). Ubijen je jedan dječak. Pucano je sa teritorije VRS na jugu.
23. jula 1995: Raketni projektil sa glavom velike razorne moći, koji je došao iz smjera Iliđža/Blažuj, pao je na kuću u Bjelašničkoj ulici 54 u Sokolovićima. Ubijene su dvije osobe, a lakše je ranjeno jedanaest.
22. avgusta 1995: Modificirana eksplozivna naprava eksplodirala je na stubištu između drugog i trećeg sprata zgrade BITAS na broju 64 u ulici Zmaja od Bosne. Jedna osoba je poginula, a jedna je lakše ranjena. Pucano je sa teritorije VRS na jugozapadu.
28. avgusta 1995: Minobacačka granata od 120 mm pala je u ulici Mula-Mustafe Bašeskije ispred ulaza na gradsku pijacu. Ubijene su 43 osobe, a ranjeno 75. Pucano je sa Trebevića, teritorije VRS.
18. decembar 2006.

Carla Del Ponte
tužilac